

VI

PARTSILISE JUHTIMISE JA
OHISKONDLIKUD
ORGANISATSIOONID

OTSIDA JA LEIDA

J. Lano,

partei-algorganisatsiooni sekretär ja
ehituskontori juhataja asetaitja

Meie partei-algorganisatsiooni on 1962. aastast tänaseni kasvanud kolmelt liikmelt viiestkümmele ja muutunud teo-
võimeks jooks, kel on oma silmad - kommunistid või aktivistid - kõikides tootmisala-
kondades. Kommunist Edgar Seppa teo-
tab remonditekojas, Arved Kiik
ja Endel Jakobson autotranspordite-
dis, Urgo Kasper metsa- ja Jaan
Koplimets ehitusjaoskonnas. Need,
kes kuuluvad avangardi, võiks
veelgi loetleda - raamatupidamisest, tootmisbassis ja teede-
juhatajate hulgast.

Olenevalt asutusest on parteitsõli oma iserasused. Igasse
ühiskondlikku organisatsiooni - ametiühingukomiteesse, seltsi-
meheliku kohtusse, rahvakontrolli - on valitud vähemalt üks
kommunist. Maks Paldsamm on rahvakontrolli grupi esimees, Ed-
gar Seppa seltsimeheliku kohtu liige, Ferdinand Ots rahvama-
leva komandör, Arved Kiik ja Nilma Tontson kokkuvõttekoormajaj-
ni liikmed.

Partei-algorganisatsioon on pidevalt otsinud uusi vorme

töötajate kasvatamiseks. See on ka vilja kandnud. Meie kollektiiv on korduvalt tulnud sotsialistlikus võistluses nii veberiigis kui ka rajoonis esikohale ja esimeste hulka.

Varemast tegevust on raske analüüsida, sest kogu dokumentatsioon (tööplaanid ja koosolekute protokollid) on arhiivis. Kuid jutuajamisel varemaste seltsimeestega selgub, et

alates organisatsiooni loomistest on pidevalt tegeldud majanduse ja kasvatuse suurendamise ning juhtimisega.

Soo-liikmelise pere kohta on algorganisatsioon suhteliselt väike. Kui arvestame veel selle kollektiivi hajutatust suure rajooni territooriumil, siis on meil ka raske töötada kui ühtekoondunud organisatsioonil. Sellest tingituna ei anna meil põhilise parteitse vormid, nagu töötajate suuremad koosolekud, loengud, vestlused ja lektoriumid loodetud tulemusi.

Milna Tontson töötab kasapidajana 1961. aastast. Ta pidas mitu aastat partei-algorganisatsiooni sekretäri ametit.

Koendasime partei-algorganisatsiooni tumber arvuka ja teo-voimelise aktiivi. Algorganisatsiooni algatusel veeti kasutusse uus töövorm. Igaühele aktiivi operatiivnõupidamistele kutsutakse töötajaid lühikeste aruannetega igast töötamis-

loigust. Siin selgitatakse kitsaskohed ja eeldakse välja, kuidas neid kõrvaldada. Peale selle eeldavad juhtivad töötajad tihti ehitustele ja esinevad lähikeste vestlustega.

See ei tähenda, et oleme vanaid parteites vormid kõrvaldama. Pigem vastupidi. Viimasel ajal peetakse rõhkom lahtisi parteikeskolekuid. See kõik on märgatavalt parandunud kasvatuses, mis on omakorda mõjunud positiivselt majanduslikele näitajatele.

Algoranisatsioonil ettepanekul on kasutusele võetud uusi erinevaid kaadri valikul. Juhtiva inimese valiku või edutuse korral administratsioon eelnevalt kooskõlastab see partei-algoranisatsiooniga.

Kõrvalduste ring, millega kaasoleval aruandega tegeldamine, on väga lai. On arutatud transpordi- ja ehitusmehhanismide kasutamist, mille tulemuseks oli transpordis kahjumi likvideerimine. Arutati veel juhtiva kaadri kasvatamist, rationaliseerimist, kommunistide parteilist juhtimist, ehitusmehhanismide planeerimise taktikat jne.

Partei liikmed on eranditult kõik oma ala esirindlased. Eeskujuliku tse eest on korraldajad E. Seppel, A. Liike, E. Jakobsoni, U. Käperit, J. Koplimetsa ja F. Otsa.

Pragu on partei-algoranisatsioonil jõupingutused suunatud sellele, et kollektiiv taidaks Oktoobrirevolutsiooni So. aastapäevaks võetud sotsialistlikud kohustused oma tahtega.

ANETIHINGUORGANISATSiooni Tööd

A. Kool,

esimees

Anetihinguorganisatsiooni moodustati mail 1960. aastal talvel. Töötajaid oli siis 61, anetihingu liikmeid kõigest liiklusest. Praegu on need arvud 474 ja 427. Liikmete arv peaks olema kuidagi suurem, kuid ehitusel on ka hooajalisi ja teisi lühikest aega töötavaid ning juhuslikke inimesi, keda pole võimalik anetihingu liikmeks vormistada.

Esimene anetihingu "liider" oli Voldemar Tutt, kes juhib praegu eesriidlikku ehitus-montaažiteade brigaadi.

Komiteel tuleb iga päev järjest rohkem lahendada eluolus-tikulisi ja tööksimusi. Peamine tegevus toimub vastavate komisjonide kaudu nende esimeeste juhtimisel. Pidevalt töötavad sotsiaalkindlustuse, kultuuri-, elamu- ja haalu- ning töökaitsese komisjon. Agarad on olnud kultuurikomisjoni esimehed H. Kerdrik (1964 - 1966) ja L. Koskela (1967), ohutustehnika ja töökaitsese komisjoni esimees E. Alevi (1964 - 1966).

Peab märkima rühmaorganisatsioonide E. Haasikraana ja E. Aava head tööd Märjamae jaoskonnas. 1963. aastal korterite ohendamisel oli Märjamaal raskusi liikmemaksude kogumisel ja arvestamisel ning uute liikmete värbamisel. Need seltsimehed aitavad tublilt kaasa olukorra paranelemisele.

Komiteel on tulnud tegelda korterite ja elamispiiride kontrolli ning jaotamisega, töötajate lahendamise, ohutus- ja töökaitselaste koolitustega, kütte muretsemise ja palju-

palju munga. Praegu on päevakorral uues elumajas lastepäeva-
toa avamine 15 lapse jaoks. Rapla rajoonis on see esimene.

Pioneeritussikute jaotamisel on silmas peetud perekond-
likku olukorda, samuti õppeolukust. Praegu ei ole suutnud
me veel rahuldada kõiki soovivaidusi. Waiteks tänava laste-
li avaldust, kuid meile anti ainult 4 paaset.

Ka sanatooriumi minna soovijate arv kasvab meil. Toimub
ja ehitustööd aasta riigi igasuguse ilmsa, mistõttu peetak-
se eriti külmetus- ja reumatilisi haigusi, mis vajavad jär-
jekindlat ravi. Igal aastal jääb 2-3 sanatoorse ravi taotle-
jat rahuldamata, olgugi et oleme saanud vahetevahel ka ole-
plaanilisi ja teishinnalisi tussikuid.

Puhkekodudega on olukord vastupidine: plaaniliselt eral-
datavatest tussikutest kasutame ära umbes pooled.

Lõpuks veel märkus: 4cc-See teelise kohta peaks olema
palgaline ametihingukomitee esimees. Ilma selleta kannatab
nii ametihingu- kui ka esimehe pehitse.

KUIDAS MEIE SPORTI TREENE

Hanno Kaas,
kehakultuurikollektiivi esimees

Üks kollektiivi moodustamis-
eni jõudsime moodunud aasta
veebruaris. Astusime VS "Jou"
juriidiliseks liikmeks ja lo-
litusime kehakultuurikollektiivi
vide sotsialistlikku võistlus-
se. Tõsi, ka varem tehti meil
sporti, kuid see oli kuidagi
juhustlik - puudus nii vajalik
hoog.

Naputasime päris põhjalikult, kuidas muuta kollektiiv
elujärgiliseks, et ta oleks võimeline juba aasta lõpuks
tõusma tugevamate hulka. Meil olid selleks kõik tingimused:
nii juhtkonna kui ka ametihingukomitee toetus, trans-
pordi taha ei jäänud kunagi asi seisma. Tuli ainult tegut-
sena hakata.

Et eesmärgid jõuda, oli vaja leida entusiaste, kes se-
da teed armastavad, hinduvad sellesse kogu hingega ja oske-
vad endi õmber koondada asjast huvitatuid. Meil oli sellise
inimese etalooniks peainsener Ilo Tomberg, kes kogu oma
energia ja vaba aja kulutas osutuse sportiselule. Kui vaja,
lei ka ise võistlustel kaasa. Ohtul ega seidutas sportlasi
koju.

Algul oli kellelki raske - puudus kollektiivustanne.

Tasava valminud ujula avati ehitajate päeval.
Pildil: esimene start.

Palumine ja mangumine oli taiesti tavaline nähe. Hea tahtmise juures saab aga kõigest üle.

Hakkasid tulema esimesed kordaminekud, ebaõnnestumised jai järjest vähemaks. Korraldasime oma asutuse spartakiadi. Osavõtjaid oli palju. KKK-ide talisparkiaadil tulime neljandaks. Alevi asutuste vahelise võistluse võitsime juba esikoha. Seda saavutust kordasime ka rajooni kavasisel jooksupööril. Järgnes üldvõit alevi spordipäeval.

See aga eotas KKK-ide vabariiklik suvispartakiad Polvas. Ja veel teinigi tahtis andma langes sellele suvele - moodus 20 aastat maakooste spordihinguga "Joud" asutamisest. Finaalpidustuste lõpuks selgitati välja sotsialistliku võistluse tulemuste põhjal kõigi erisüsteemide paremad kollektiivid.

Tuli kõvasti pingutada. Täsi, massisport jai tagaplaanile. Peeresime kogu tähelepanu võistkondade ettevalmistamisele, mida veelgi soodustas õlesinek viiepäevasele tšaadale. Korraldasime mitmeid sõpruskohtumisi, suurepärase piidavalt varustust, rajasime heite- ja hõppeplatsidega väljaku. Tõha jai veel palju, kui juba oli kaas väljassidupäev Polvasesse. Kuidas meil seal läks, on spordihuvilistel teada. Olime ainuke eristatavate võistkond rajoonis, kes sai aldivaidu ja kerika. Partlaste meil aastat kestnud hegehoonia oli surnud. Volsime rõõmu tunda, et kõik eelnev polnud aseda kulge maha jooksnud.

Kodus aga ootssid õha uued jousproovid. Volsime ujumisvõistlused Jarvekandis ja sügisel korraldasime oma korevõistlust krossijrejal. Ebaõnnestusid suvispartakiaadi võistlused.

Augustis, ehitajate päeval, oli meil oma spartakiaad. Sisemised võistlused olime korraldanud tšepiirkondade-vahe-

Võrkpallilühing KMK-i 1967. aasta suvispartakiaadil.

Ka naised proovisid omavahel jõudu.

listena. See tekitab rohket elevust ja pinget.

Masnoorte finaalspidustuste lõpetamisel Viiljandis anti meile unikaalne mälestusplaat - veel üks tore kingitus tervele kollektiivile -, mille olime teeninud eelnevate võistluste ja saavutuste põhjal. Aastavahetusel seime hinge toomata. 1966. aasta viimase rajoonimeistrivõitluse KSK-ile toi postolise laekmises Jüri Lapp, kes on meie laekjate hingeks. Kõige hinnalisema - hõbemedali - toi meile ka edeviskaja Tamara Kudjakova Glebiidulistelt masnoorte spordikangudelt.

1967. aasta veebruaris selgusid mullused sotsialistliku võistluse võitjad nii rajooni kui ka vabariigi ulatuses. Osutusime taas parimaks. Aasta täis pingelist teed ja kordamiskuid oli meil. Ebahõnestumiste arv vähenes järjest. Aastuse juhtkond ja tselispere võisid kahukordselt rosmu tunda - saavutati esikoht ka tselalastes võitajates.

Ent ükski roos pole ilma okasteta. Suures tühines, kus

kogu tähelepanu oli pööratud võistkonnale, (sinna aga pääsesid parematest parimad), unustasime need, kes olid surnud. Mida me korraldasime neile? Üpris vähe, vahel ainult oma sisemised võistlused. Kõhken oleks meil vaja olnud propageerida matkamist, jahilkaunist, kalasporti, väljasoite looduslikult kaunitesse kohtadesse jae. "Jau" liikmeid pidanuks olema rohkem. Liikmemaksud ei laekunud üigel ajal.

Astudes uude aastasse, püüdsime neid vigu mingil määral vältida. Korraldasime maasturniire males, keeles, laustennis ja koroonas. Osavõtjaid oli palju, raskusi tekkis ainult turniiride lõpetamisega. Sainis "tunni" spordikooli võimaluse. Algul oli osavõtjaid piisavalt. Kuu möödudes jäi järele tuumik. Tublid olid meie naisvõimlejad. Mõnes jahil- ja kalameeste tegevus. Peaaegu igal nädalalõpul organiseeriti väljasoite.

Mida on teonud meile aasta 1967? Võitsime VS "Jau" Rapsla rajooni talisparkiaadi. Suur õlletus õudis Parnus, kus võitsime ka KKK-ide vabariikliku talisparkiaadi. Kevadel osutusime kolmandat korda järjest parimaiks krossirajal. Rajooni suvisparkiaadil esinesime aga tagasihoidlikult.

Kahtlematult oli õnneks meeldejäävaks päevaks meie kollektiivile 4. juuni, mil Tamara Rudjakova lennutas oda esimese eestlasena kassoleval hooajal 50 meetri joone taha, asudes Eesti NSV edetabeli juhiks ja taites maistersportlase normatiivi, millele hiljem lisandusid ka vabariigi meistri tiitel ja võit G. Sule malestustehvittetvõistlustel.

Shitajate päevakvalimaid spetsialkattega võrk- ja korvpallivaljak, ujumisest lugupidajatele aga ujule koos suu-

naga. Rõõmustav oli ka see, et käesoleva aasta kevadel hakkas esimesi võrsed ajama kartautospord, mille initsiaatoriteks olid Tõnu Sarapuu ja Raivo Laurmaa. Praegu on neil kaks kart^{autot.} Usume oon võtnud võistlustestki.

Lopuke tahame märkida meie paremaid, kes ihu ja hingega on alati asja juures olnud. Nendeks on peale eespool mainitud Kalev Saar, Karl Paldmaa, Lembit Aedla, Kaija Katkossilt, Ann Zoobar jt. Vaikides ei saa meeda minna ka Kaido Marinast ja Paul Reutmannist, kes alati on hoolitsenud võistluste hea korraldamise eest.

Soovitan kõigile deviisi "Kolestama julgemini spordibaas, millega valdime revasutuste uste kulutamist!"

Shitejad on oma pidupeeval võistluste ees.

HOODUNUD MEENUTADES

1963. aastal jäab enamkordselt jalg noie sporditegevusest. Võrkpallimeeskond koosseisus Vello Kiil, Paul Põõs, Jari Hinalde, Arne Oga, Tiit Kadarik ja Jari Siirde võtab osa Jaaru spordipäevast ja võidab kolmanda koha. Esimene samm spordi arendamiseks oli tehtud, aga kui toimus kolhooside ehituskontori suvispartakiaad, olime üks vahetest, kes osa ei võtnud.

Tuli KSK-ide talispartakiaadi juhend. Naakivine paljudega, kuid võistkonda kokku ei saanud. Sport ei tahtnud kasvupinde leida. "Sporditakse" kall "galeriina" testmöög ja seetõttu parisportid ei näi enam enam jätkuvat.

Vaikselt ring entusiastide hakkab 1964. aastal organiseerima esindust teisele suvispartakiaadile. Hoodustati võrkpallivõistkond ja esideti isegi esprustkohtumisele Jarlepa soovooi, ent vihm tõmbas sellele kriipsu peale - vastaseid ei olnud.

1964. aasta augustis esidame sportakiaadile Haapsallu. Esideti võimeid võrkpallis, laukumis, ujumises, kergejõustikus, jalgrattasõidus, keievoos ja sängpõnni rebimises. Võrkpalli alagrupis võitsime Mihule KSK-i ja esime õiguse mängida finaalis. Seal jaimme viimaseks, kaotades võitjale - Viljandile ja esuti Harjule 2:3 ning Verule 1:3.

Võtsime osa koigist aladest. Kergejõustikus pidime leppima kaheksanda kohaga, jalgrattasõidus jagasime viiendat-kuuendat, ujumises olime kuusendad, sängpõnni rebimises kaheksendad,

ksievees 7-8-ndad, laskmises aga (Juri Lepp, Avo Kadarik ja Avo Tilling) kolmandad. Üldkokkuvõttes olime kuuendad.

II talispertakiaadist, mis oli 1966. aastal Vorus, võtsime juba taie võistkonnaga osa ja esimeine keskparasolt. Sama aasta suvispartakiaadil olime rivis ja edukamaks alaks oli meil laskmine, mille võitsime. Seime kaks esikohta.

Meie kollektiivisus toole Henno Kaes, kes valiti 1966. aasta algul kehakultuurikollektiivi esimeheks. Spordiliikumine võttis uue hoo ja 1966. aasta kujunes tähelepanuväärseks.

Voite tuli ridamisi. Rajooni murdmaajooksu esivoistlustel esikoht, VS "Jou" suvispartakiaadil vaikesemete seutuste grupis esikoht, üldvoitjakerikas KKKide vabariiklikul suvispartakiaadil. Edukamaks alaks oli jällegi laskmine, mille üldvoidule lisaks saadi teine koht võrkpallis, korvpallis, ksievees ja kergejõustikus. Edukamateks olid laskurid Juri Lepp ja Mati Mark, võites esimese ja teise koha harjutuses NV-1. Kergejõustikus saavutas Harald Koplimeste kaugus- ja kõrgushüppes teise koha 5.72 ja 1.65-ga ning kolmanda koha loo m jooksus. Naistest oli edukas Tamarra Rudjakova, kes võitis kettahelte 33.20-ga ja oli teine kuulitõukes ning kolmas loo m jooksus.

VS "Jou" kehakultuurikollektiivide vahelises sotsialistlikus võistluses 1966. aastal tulime ehituskontorite grupis esikohale ja ENSV SOK-1 1966. aasta sotsialistlikus võistluses põllumajandusetteemi kuuluvate kehakultuurikollektiivide grupis kolmandeks. Samuti olime perimesd rajooni konkurentsis. Lõpppunkti panime tänava talvel KKK-ide talispertakiaad, mille samuti võitsime. Seega võib sporditsuga 1966. aastal

taiel maarel rahule jääda.

Regulaarselt toimivad asutuse spertkriiadid.

1967. aasta suvel valmisid kollektiivi unise tööna kolme rajaga ujula ja vorkpallivaljak.

Besti NSV kolhooside chituskontorite V spertkriiadilt Elvas 18.-20. augustil 1967 toodi juba teist korda koju üldvoitjakerikas, ja seda teisenduga. Punkte saadi järgmiselt: 1. Rapla 64,6, 2. Tartu 59,0, 3. SKE PB 55,4, 4. Jõgeva 55,2, 5. Pärnu 51,2. Voideti kergejõustik, laskmine ja naiste vorkpall; teiseks jäadi korvpallis ja kolmandeks meeste vorkpallis.

Päevakangelased. Laskmises: harjutus MV-5 Mati Mark I, Jüri Lopp II ja Virve Selaste I koht; kergejõustikus: Juhan Priivitsa esikohad 300 ja 1500 m jooksus. Karl Poldmaa tuli esimeseks korgushoppes ja Tamasara Radjkova kettahaites. Kulitõukes sai Tamasara teise koha. Henno Kaas tuli kõrgus- ja korgushoppes teisele kohale. 4x100 m teatejooksus (Mati Mark, Karl Poldma, Harald Koplimate ja Henno Kaas) kuulus teisele esikoht.

I. Tomberg

JAA LAULULE JA TANTSULE TRUUKS

Kui 1966. aastal sai kontor väikestest tubadest üle koida uude valguskiliasse paviljoni, mille ühes otsas on (vähemalt tolle aja meeste järgi) saalimaine, siis alustati meie pere tasahiljuksel ja kunstilise isetegevusega.

Laielipillistatud ehitajate pere kunstilisele isetegevusele hinge sisse puhuda oli päris raske. Ja ega see hinge eeshoidmisega kergem ole. Kuid heaksmine saadakse. 1966. aastast alates ei ole üksi meipidu, ehitajate päev, oktoobripühad ega uueaasta kooevilbinine toimunud ilma oma isetegevuslaste ettekanneteta. Menakas oli 1966. aastal naerikerneval ja tänavune laste naeripidu. Halutada on suudki.

Meil ga praegu näitering, väike džassorkester, rahvateatustrupp, naisansambel ja tänavu lõpuks meesansambelgi. Isetegevuslased käisid tänavu kohtumas Viljandi KMK-i ansambeliga Võrtsjärve ääres. Loodu filharmo sia estradiansambeliga "Nõemäni tuled" kohtusime oma paviljoni saalikeses. Järsnhtul toimus meie ja "Kestoplasti" Kople tehhi isetegevus-

Jaanisõ
jalgpalli-
võistlus meie
meeskonna ja
tehase "Kestop-
plast" Kople
tehhi nais-
konna vahel.

Meie rahvatantsurühm esineb 1966. aasta maipidustustel.

laste kohtunine. Üksa paraja kvaga esineti juubelinaste ehitajate päevast osavõtjalle ja lähemil päevil kavatsetakse sinna juba liikmeskolektsiooni "Veit", kus antakse kontsert meie meeste ehitatud klubis.

Wagu sportki, ei saa ka kunstiline isetegevus jalgu alla, kui juhtivad töötajad osale hoievad. Praegu aga kohtab peo-romantupidaajat Valve Poldsemmi ja tööstuste vaneminseneri Ljuba Keekule näidendiproovil, plaaniosakonna juhatajat Danilovit ja partei-algorganisaatsiooni sekretari Jaan Lonsi messensaambis, elektrotööde juhatajat Valistet õhuseorkest-rie ja paljusid teisi muil proovidel. Me poolte isetegevus-lastest on tšellised ehitustelt voi töökodadest.

Keegi ei kahtle, et keesaja ehitajale on vaja kunstilist isetegevust. Sport ja isetegevus ei jita aega viinale, mis kuul iga aastaga vahem, aga küllaltki veel kipub ühekülgsed ehitusmeest kinnutama ja tema vaimu nristama.

A. Keekule

KASVATAJANE ILUMINE

Tänavu alustati leioldasemelt kontori, elamutsooni ja tootmisbaasi heakorrastamisega. Enamus teid tehti ühiskondlikus korras. Üheskoos vaevarikalt loodud ilu tevaliselt keegi ei riku ja autoga üle lillepeenra ei sõida.

Esielgu ei ole ilumeele kasvatajaks tehtud kall vool kuigi palju, kuid Rapla alevis ja kaugemalgi on see mõningat huvi aratanud, mistõttu meie ujumisbassein, pargikeev, lillepeenrad, mururibad, paeplastidest teerajad, istutatud puud, kergesõiduasutode asfaltteeritud parkimisplats, seinte metallgraafikas illustatsioonid jms. on olnud rajooni ja vabariiklike ajalehtede fotodel ning televiisoriekraanil. Need on jutuks olnud Eesti Raadio saadetes ja jaadvustatud filmilindile.

Roopis rohkem teed on see - asfaltteerida sisetees ja väljakud, ehitada saun ning valikamin lähedasse loodusliku metsasallu. Kevse on korrastada metsasalu vaikseks parkiks, ehitada tiigid ja sügendada metsakraavid, rajada mitu korda rohkem suruvaljakuid, ehitada tänavavalgustus sisse-õidutse äärde, istutada metsasallust suuri puud elamute taker, rajada lillepeenraid kõigi tootmisbaasi hoonete taker ja palju muud.

Pole kahtlust, et ühise teega seda saadetakse.

A. Keskkula